

Ilusioz betetako Gabonak

Bazen behin herri txiki baina zorioneko bat. Han, elkar asko maite zuten ahizpa eta lehengusina batzuk bizi ziren. Beti elkarrekin ibiltzen ziren abenturetan. Herriko txoko bakoitza ipuin batetik ateratakoa zirudien, batez ere Gabonetan: kaleak argiz betetzen ziren eta turroi-usaina zabaltzen zen airean.

Laia, Clàudia eta Júlia ahizpak etxe handi batean bizi ziren. Egurrezko leihoak eta neguko lorez betetako lorategia zeuzkan. Júliak ile gorria zuen, eguzkitan distira egiten ziona, eta poza zabaltzen zuen irribarrea. Martina eta Paula lehengusinak ere herri berean bizi ziren, jaiak noiz iritsiko zain.

Neguko iluntze batean, Errege egunerako egun gutxi falta zirela, Júlia eta Martina blokeekin gazteluak egiten ari ziren egongelan. Paula, Clàudia eta Laia Hiru Errege Magoentzako gutunak idazten ari ziren, arreta handiz. Ez zuten ezer ahaztu nahi! Panpinak, abentura-liburuak, jostailuzko tren bat eta amonarentzako koloretako bufanda ere eskatu zituzten.

Gutunak prest zeudenean, bostek bufandak eta txanoak jantzi zituzten. Eskutik helduta, familiak lagunduta kalera irten ziren, gutunak errege-pajeei eramateko. Bidea elurrez beteta zegoen, baina

ez zitzaien axola. Urrats bakoitzak pajeengana hurbiltzen zituen, gutunez betetako kutxak eta zaku magikoak ikustera.

Herriko plazan, pajeek jantzi distiratsuekin eta irribarre atseginekin egin zieten harrera. Erregeek gutunak arretaz irakurriko zituztela agindu zieten. Neskak etxera itzuli ziren, pozaren pozez saltoka.

Egun haietan Tióa nola zaindu zuten gogoratu zuten. Kataluniako Gabonetako enbor irribarretsua zen: janaria eman, manta jarri, eta Gabon gauean haren azpiko gozokiez gozatu zuten. Orain beste gau berezi bat iristear zegoen.

Urtarrilaren 5ean, galletak eta esne-baso bat prestatu zituzten Erregeentzat, eta azenario batzuk gameluentzat. Bidaia luzeagatik eskerrak eman nahi zizkieten.

Ondoren, ilusioz beterik joan ziren ohera. Izarrez, kantuz eta abentura magikoz bete zitzaizkien ametsak.

Hurrengo goizean, eguzkia leihoetatik sartu zen. Neskak pozarren esnatu ziren: egongelan opariak zeuden, zinta distiratsuz bilduta! Tióa gertu zegoen, mantaren azpian atseden hartzen, jaietan elkarrekin bizitako uneen oroigarri.

Herri txiki hura inoiz baino alaiagoa izan zen, bost neska bereziren maitasunari, ilusioari eta magiari esker: Júlia, Paula, Clàudia, Martina eta Laia.

Elkarrekin hitz egiteko galderak

Zerk egiten ditu jai hauek berezi neskentzat? Zuri zerk egiten dizu ilusioa?

Nola sentitzen dira gutunak eta oparitxoak elkarrekin prestatzean? Zergatik gustatzen zaizu une bereziak partekatzea?

Zer egin zenezake zure familiaren edo lagunen jaiak alaiagoak izateko?

Gabonetako espiritua opariak eta apaingarriak baino gehiago dela uste duzu? Zergatik?

Zer ikasten dugu ipuin honekin maitasunaz, elkartasunaz eta elkarrekin lan egiteaz?